ΟΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀνιεκλήσεις. Τὸ Κράτος, εἶναι εἰς θέσιν σήμερα ν' ἀποδώσῃ εἰς ἑκάστον τὸ δίκαιόν του.

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 2-11

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΛΕΣΒΙΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ
21
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1945
ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἀριθμὸς φύλλου 23

Τιμὴ δραχμὲς 5

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΗΜΠΟΡΟΥΜΕ...

Ἡ δυαδικὴ μονὰς ΕΑΜ—Κ.Κ.Ε. κατέρρευσεν. Ἦτο πολὺ ἰσχυρὸν τὸ ἀνεκδιήγητον αὐτὸ συγκρότημα. Πολὺ ἰσχυρόν, ὅταν μὲ τὸν δόλον, τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην —τὰ ἀγαπητά του ὅπλα— εἶχε κατορθώσῃ νὰ προσελκύσῃ εἰς τὴν δηλητηριασμένην ἀγκαλιά του, ὄχι μόνον ἀφελεῖς λαϊκὰς μάζας, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ σημαντικὸν μέρος ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικόν, βιομηχανικόν, ἐμπορικόν καὶ διανοούμενον κόσμον μας.

Ἦτο πολὺ ἰσχυρὸν, ὅταν τὴν ἐπαύριον τῆς φυγῆς τῶν Γερμανῶν εὑρέθη νὰ κρατῇ ὅπλα εἰς τὰ χέρια του, ποὺ τὰ ἐπῆρε διὰ νὰ κτυπήσῃ τάχα τοὺς Γερμανούς...

Καὶ ἐπειδὴ ἦτο ἰσχυρόν, ἐσκέφθη ὅτι τοῦ παρουσιάζετο ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ἐξορμήσῃ πρὸς κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας.

Ποῖος θὰ τὸ ἠμπόδιζε; Ὁ πολὺς λαὸς ἦτο ἄοπλος, τὸ Κράτος ἀνύπαρκτον, ἡ Κυβέρνησις ποὺ εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὸ Κάϊρον ἄοπλος καὶ αὐτὴ καί, ἐκ περισσοῦ μὲ τὸ σαράκι τῶν ἓξ Ἐαμικῶν Ὑπουργῶν ποὺ κρυφά, σιγά, ὕπουλα, συστηματικὰ κατέτρωγε τὸν ὀργανισμόν της.

Ὑποδουλῶσαν λοιπὸν τὸν λαὸν μὲ τὴν ἔνοπλόν του δύναμιν, ἐπίστευσεν ὅτι μὲ τὴν ἰδίαν εὐκολίαν θὰ ὑπεδούλωνε καὶ τὸν τότε Κυβερνήτην τῆς χώρας καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνεργαζομένους ὑπουργοὺς τῶν μὴ ἐαμικῶν παρατάξεων.

Καὶ ἔστρεψε τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Κράτους. Διατί ὄχι; Τὰ ἄστρα διέγραφαν εὐνοϊκὰς τροχιὰς διὰ τὸ ΕΑΜ. Ὁ «Στρατηλάτης» του εἶχε διακηρύξει ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, θὰ ἐβάδιζε «*μὲ τὸν στρατόν του*» εἰς τὴν Σερβίαν, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Τίτο εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του κατὰ τῶν Γερμανῶν!

ΤΟ ΕΑΜ—ΚΚΕ λοιπὸν εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς δόξης καὶ τῆς δυνάμεως. Ὁ τίτλος τοῦ «*ἐλευθερωτοῦ τῆς χώρας*» δὲν τοῦ ἦτο πλέον ἀρκετός. Θὰ ἐπήγαινε νὰ ἐλευθερώσῃ τώρα καὶ ξένας χώρας!

Αἴ, ὅταν μία ὀργάνωσις φθάνει εἰς τοιοῦτον σημεῖον στρατιωτικῆς ἀκμῆς, ὑποτίθεται ὅτι διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας ποὺ εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἀόπλου Κυβερνήσεως, δὲν ὑπολογίζει νὰ χρειασθῇ χρονικὸν διάστημα περισσότερον ἀπὸ μερικὰς ὥρας, ἢ μιὰν ἡμέρα τὸ πολύ...

Ὁ Στρατηλάτης, ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐβάδισε πρὸς τὴν Σερβίαν, ἀλλ' ἐστράφη κατὰ τῶν Ἀθηνῶν...

* * *

Ἀλλὰ, τὸ ἀπίδι δὲν ἦτο ὅσον ἐφαίνετο ὡρίμον. Ὁ «Στρατηλάτης» τοῦ ΕΑΜ τὸ ἐδάγκασε, ἀλλὰ τὸ εὑρῆκε πολὺ στιφό...,

Ἡ *στρατιωτικὴ ἀκμὴ*, τρομακτικὴ καὶ ἀκαταγώνιστος ἔναντι τοῦ ἀόπλου πληθυσμοῦ, εὑρέθη ὑπερβολικὰ *λεονταρίστικη* ὅταν εἰς τὰ ὅπλα της, ἀντίκρυσεν ὅπλα.

Ἐπηκολούθησαν τὰ δραματικὰ γεγονότα τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ κατέστησαν τὸν «θρυλλικὸν ΕΛΑΣ», περισσότερον θρυλλικὸν μὲ τὰς ἀνατινάξεις κτιρίων, μὲ τὰς ὁμαδικὰς ἐκτελέσεις γυναικῶν, παιδιῶν καὶ γερόντων, μὲ τὰς πρωτοφανεῖς τέλος ἀγριότητας, ἐνώπιον τῶν ὁποίων οἱ ἆθλοι τῶν ὀρδῶν τοῦ Τσεγκὶς—Χὰν, πρέπει νὰ θεωροῦνται πράξεις ἁγιότητος..

Καὶ μίαν νύκτα, ὁ «Στρατηλάτης» οἱ Σιάντοι, οἱ Ζεῦγοι, οἱ Σβῶλοι, οἱ Παρτσαλῆδες, ἐπῆραν τὸν *ἡττημένον θρυλλικόν* των, καὶ καλυπτόμενοι ἀπὸ τὸ βαθὺ σκοτάδι, ἐγκατέλειψαν τὸ πεδίον τῆς μάχης...

Ἔπειτα ἀπὸ τὸν θρίαμβον ἐκεῖνον θὰ ἐπίστευεν ὁ καθεὶς ὅτι ὁ «Στρατηλάτης» θὰ ἐνεθυμεῖτο,—τώρα τουλάχιστον—τὴν ὑπόσχεσιν ποὺ εἶχε δώσει εἰς τὸν «*φίλον*» του Τίτον καὶ ὅτι θὰ ἐβάδιζε πρὸς τὴν Σερβίαν.

Λοιπὸν ὄχι! Δὲν ἐβάδισε πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ ὁ Τίτος ἀκόμη τὸν περιμένει!...

Ἐπῆραν ὅλοι μαζὺ—πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ—δρόμον μακρὸν καὶ τέρμενα πολλὰ καὶ ὅταν λαχανιασμένοι ἐσταμάτησαν κάπου ὅπου δὲν ἔφθανεν ὁ κρότος τῶν τηλεβόλων, ἠπλωσαν ἠκέτιδα χεῖρα πρὸς τὸ Κράτος τὸ ἕως χθὲς *περιφρονούμενον* διότι δὲν εἶχεν ὅπλα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης πολὺ *σεβαστὸν* διότι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀποκτήσῃ ὅπλα, ὕψωσαν λοιπὸν ἱκέτιδα χεῖρα καὶ μὲ φωνὴν ποὺ τὴν ἔπνιγεν ὁ τρόμος τῶν εὐθυνῶν, ἐκλαυθμύρισαν: — "*Ἔλεος! Ὀβολὸν εἰς τὸν Βελισσάριον! Ἔλεος! ὀλίγην ἀνακωχήν, καὶ ὀλίγην ἀμνηστείαν...*

* * *

Ὁ ἐαμικὸς τύπος, ἐζήτησε μὲ τὸν γνωστόν του θόρυβον νὰ καταπνίξῃ τὴν ἠχὼ τῶν κλαυθμηρισμῶν τῶν ἡττημένων.

Τὴν *φυγήν*, τὴν ἀπεκάλεσε «*πατριωτικὴν χειρονομίαν*. Δὲν ἡττήθη ὁ «*θρυλλικός*», δὲν ἐγκατέλειψε τὸ πεδίον τῆς μάχης, δὲν ἔφυγε, δὲν τὸ ἐκατσίκωσε, διότι τὸν ἐξεδίωξαν αἱ ὀλίγαι ἑλληνικαὶ κυβερνητικαὶ δυνάμεις, καὶ αἱ ἀκόμη ὀλιγώτεραι βρεττανικαὶ τοιαῦται, ἀλλὰ διότι ὁ *πατριωτισμός*, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἀνετινάσσοντο τὰ ὡραῖα κτίρια τῆς Ἀθήνας καὶ αἱ φλόγες τῶν καιομένων οἰκιῶν ἀνέβαιναν πρὸς τὸν σκοτεινὸν οὐρανόν, μαζὺ μὲ τὰς οἰμωγὰς ἑνὸς ἀλλοφρονοῦντος λαοῦ, ἦτο *τυφλὸς καὶ κωφός*, ὁ «*πατριωτισμός*», λοιπὸν αὐτὸς ἀνέκτησε ξαφνικὰ καὶ τὴν ὅρασιν καὶ τὴν ἀκοήν, κατεῖδε τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ποὺ ἀπειργάσθησαν «*τὰ κανόνια τοῦ Σκόμπυ*» καὶ γενναιοφρόνως διέκοψε τὴν μάχην, διότι διακαής του πόθος ἦτο ν' ἀφήνῃ νὰ σιγοσαλεύει καὶ ὀλίγη ζωὴ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν ἀπηλευθέρωσεν!..

Λαμπρὸς πατριωτισμός αὐτός, τοῦ Ζεύγου, τοῦ Σιάντου, τοῦ Παρτσαλίδη καὶ τῶν «*συναγωνιστῶν τῆς Δαοκρατίας*».

Λαμπρὸς πατριωτισμός, ποὺ πρέπει νὰ τοῦ στήσωμεν ἀνδριάντα εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας, τοποθετοῦντες εἰς τὴν βάσιν του, τοὺς καμμένους σκελετοὺς τῶν θυμάτων του, τοὺς ἀποκοπέντας μαστοὺς τῶν γυναικῶν, τοὺς ἐξορυγμένους ὀφθαλμούς, τὶς τσακισμένες ἀπὸ τὰ τσεκούρια του, ἀνθρωποκεφαλές....

Πρέπει νὰ τοῦ στήσωμεν τὸν ἀνδριάντα αὐτόν, διότι δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς συγχρόνου γενεᾶς τὴν ὁποίαν ἠλευθέρωσε μὲ τὴν *φωτιὰ καὶ τὸ τσεκούρι*! Εἶνε δίκαιον νὰ τύχῃ τῆς εὐλογίας καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν!...

* * *

Ὅπως δήποτε, τὸ Κράτος ἐλάμφθη εἰς τοὺς κλαυθμηρισμούς, καὶ παρεχώρησε τὴν ἀμνηστείαν... ὀλίγην ὅπως τὴν ἐζήτησαν...

Θὰ ἐπικρίνωμεν, τὴ κυβερνητικὴν αὐτὴν ἀπόφασιν; Ὡς ἄτομα, ναί. Ἀλλ' ὡς πολίται ἑνὸς ἐθνικοῦ συνόλου, ὄχι... Ὄχι, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη ὡς Κυβέρνησις, ποὺ ἔπρεπε νὰ σώσῃ τὴν χώραν καὶ νὰ σταματήσῃ τὴν ἀνθρωποσφαγήν. Καὶ ἡ χώρα ὁλόκληρος σχεδόν, εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τοῦ «*θρυλλικοῦ*» ὁ ὁποῖος ἐφ' ὅσον εἶχε κατασφάξει τοὺς μισοὺς Ἕλληνας κατὰ τὸ διάστημα τῆς Γερμανικῆς ὑποδουλώσεως καὶ, εἶχεν ὡς ἐκ τούτου εἰδικευθῆ εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτό, ἠμποροῦσε ν' ἀποτελειώσῃ καὶ τοὺς ἄλλους μισοὺς κατὰ τὴν φυγήν, μετὰ τὴν συντριβήν του, τῶν Ἀθηνῶν.

Διότι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ, οἱ μεγάλοι αὐτοὶ καὶ σοφοὶ ἀρχηγοί, οἱ μεγάλοι νομοθέται τῆς λαϊκῆς δικαιοσύνης, οἱ δεινοὶ διεθνισταί, οἱ ἀπαράμιλλοι κοινωνιολόγοι, οἱ ἔνδοξοι «στρατηλάται», μὲ τοὺς Ἰταλούς, τοὺς Γερμανούς, τοὺς Βουλγάρους, τοὺς Γκέγκηδες τὰ εἶχαν φτιάξει περίφημα, ἀλλὰ ἔτρεφαν μίσος πολὺ μίσος κατὰ τῶν ἀδελφῶν των Ἑλλήνων ποὺ δὲν ἐδέχοντο ν' ἀναγνωρίσουν τῆς μεγαλοφυοῦς πολιτικῆς των τὰ σχέδια καὶ τὰς ἐπιδιώξεις.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν παρεχώρησεν τὴν ζητηθεῖσαν «ὀλίγην ἀμνηστείαν». Ἂς μὴ ἐπικρίνωμεν τὴν ἀπόφασιν. Ἐπὶ Ὄθωνος, πολλάκις αἱ Κυβερνήσεις εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην διὰ νὰ σώσουν τὴν ζωὴν ὁμήρων ποὺ εὑρίσκοντο εἰς χεῖρας τῶν «*βασιλέων τῶν ὀρέων*» νὰ ἔλθουν εἰς διαπραγματεύσεις μαζύ των καὶ νὰ καταβάλουν λύτρα διὰ τὴν ἐξαγοράν των.

Τὸ ἴδιο περίπου συνέβη καὶ τώρα. Ἡ «ὀλίγη ἀμνηστεία» ἐπέχει ἀκριβῶς, θέσιν *λύτρων*, διὰ τὴν ἐξαγοράν τῆς ζωῆς χιλιάδων ὁμήρων ποὺ ἐκρατοῦσαν εἰς τὰ χέρια των *οἱ ἐαμικοὶ βασιλεῖς τῶν ὀρέων*, καθὼς καὶ χιλιάδων ἄλλων τοὺς ὁποίους προφανῶς θὰ συνελλάμβανον, ἐὰν ἐσυνεχίζετο τὸ κυνηγητό των ἀπὸ τὰ τακτικὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα, καὶ τὰ Βρεττανικὰ τοιαῦτα...

* * *

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ καὶ πάλιν ἀσφαλῶς ἔχει δίκαιον ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσακουσθῇ, εἶναι ἡ πατριωτική της σύστασις, «*νὰ θάψωμεν τὸ παρελθόν, νὰ λησμονήσωμεν...*»

Νὰ λησμονήσωμεν! Πῶς ὅμως θὰ γίνῃ αὐτό; Χρειάζεται νὰ σταματήσωμεν τὸν μηχανισμὸν τῆς σκέψεως. Πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν τὶς καρδιὲς, καὶ εἰς τὴν θέσιν των νὰ τοποθετήσωμεν λιθάρια. Καὶ οὔτε αὐτό, εἶναι ἀρκετόν. Θὰ πρέπῃ νὰ ἐξορύξωμεν καὶ τοὺς ὀφθαλμούς μας, διὰ νὰ μὴ ἀντικρύζωμεν τὰ πένθη, τὰ ὁποῖα κατέσπειρον εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀτυχῆ μας χώραν, ὁ ἐαμικὸς χάρος.

Νὰ λησμονήσωμεν!... Πολὺ σωστό, ἀλλὰ πῶς θὰ γίνῃ; Δὲν εἶναι ζήτημα ζωντανῶν μόνον, εἶναι καὶ ζήτημα νεκρῶν... Νεκρῶν, ποὺ δὲν ἀπεθαναν στὸ σπίτι των, στὸ κρεββάτι των, ἀντικρύζοντας τοὺς δικούς των καὶ παίρνοντας μαζύ των, μέσα εἰς ἕνα τελευταῖον ἀνάβλεμμα, τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγάπης των, τὴν στερνὴν ἀνάμνησιν...

Ὁλοζώντανοι ἄνθρωποι, μὲ χίλιες ἐλπίδες, πολλὰ σχέδια, πολλὰς ὑποχρεώσεις, πολλὲς λαχτάρες καὶ ἀγάπες, πατέρες, μητέρες, κοπέλλες, νέοι, παιδιά, βρέφη, νιάτα ἐλπιδοφόρα, καὶ γεράματα τίμια καὶ γαλήνια, ὅλοι, μὰ ὅλοι χωρὶς καμμίαν διάκρισιν, ἐσύρθηκαν μίαν νύκτα ἔξω ἀπὸ τὸ οἰκογενειακόν των ἄσυλον ἐσύρθηκαν γυμνοί, ἀνυπόδητοι στὰ βουνὰ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς καυχασμοὺς τῶν δημίων των, ἐσφάγησαν, ἐτεμαχίσθησαν, *ἐλιανίστηκαν* κυριολεκτικῶς καὶ ἀφήκαν τὴν τελευταίαν των πνοὴν ν' ἀνέλθῃ ὄχι διὰ νὰ συγχωνευθῇ μέσα στὸ γαλάζιο ἄπειρον, ἀλλὰ διὰ νὰ πλανᾶται σὰν μιὰ βαρειὰ κατάρα ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν *αἱμοδιψεῖς ἀνθρωπισταί*, εἶχαν προορίσει νὰ καταστῇ ἡ Ἁγία Μητέρα τῆς «*Πανανθρώπινης λευτεριᾶς*»!...

* * *

Πῶς νὰ λησμονήσωμεν; Δὲν θὰ μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν οἱ νεκροί... Κάθε νύχτα θὰ εἰσορμοῦν εἰς τὰ σπίτια—τὰ σπίτια των — καὶ ἄλλος θὰ δείχνῃ τὴν ἀνοιγμένη του κεφαλή, ἄλλος θὰ κρατεῖ μέσα στὶς φούχτες του τὰ χυμένα του μυαλά, καὶ ἄλλος θὰ σηκώνει ἀργὰ-ἀργὰ τὸ σαπισμένο του δάκτυλο καὶ θὰ τὸ σπρώχνει μέσα στὶς ἄδειες γοῦβες τῶν ματιῶν του...

Καὶ ἐλᾶτε μὲ παρόμοια φαντάσματα νὰ κοιμηθῆτε, καὶ ἐλᾶτε νὰ λησμονήσετε!..;

Νὰ λησμονήσωμεν λοιπόν Ναί, ἀλλὰ ποιὸς θὰ μᾶς φέρῃ τὸ νερὸ τῆς λήθης, ποὺ μαρμαρώνει τὴν σκέψιν καὶ δὲν ἀφήνει νὰ τὴν βασανίζουν ἐφιάλτες καὶ φαντάσματα;

Κάπου θὰ ὑπάρχει ἴσως ἡ πηγὴ αὐτή. Πάντως, στὴν Ἑλλάδα ὄχι... Διότι στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ κάθε πηγὴν τώρα, δὲν ἀναβλύζει νερό, ἀλλὰ αἷμα!

Ὄχι, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ λησμονήσωμεν, ἀλλ' οὔτε καὶ πρέπει νὰ λησμονήσωμεν...

Θὰ κρατήσωμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Ἐαμικῆς φρίκης, διότι μὲ αὐτὴν θὰ φρονιματίζεται τὸ Ἔθνος, διὰ νὰ καταστεῖ διὰ παντὸς ἀπρόσβλητον ἀπὸ τὴν χολέραν τοῦ Ἐαμικοῦ κομμουνισμοῦ..

Θὰ τὴν κρατήσωμεν, ἀλλὰ δὲν θὰ τὴν μεταβάλλομεν εἰς μίσος, δὲν θὰ τὴν κάμωμεν ἐκδίκησιν, δὲν θὰ τὴν χρησιμοποιήσωμεν ὡς ὅπλον διὰ μίαν ἀνταπόδοσιν.

Αὐτό, τὸ ὑποσχόμεθα εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Εἶνε τὸ μόνον ποὺ ἠμποροῦμε νὰ κάμωμεν...

ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΜΑΡΤΥΣ

Στὸ λαϊκὸ δικαστήριο κάποιου χωριοῦ, δικάζεται ὁ Π...γιὰ τὸν λόγο ὅτι τοῦ βρῆκαν πιστόλι στὸ σπίτι του. Τὴ δικη παρακολουθεῖ ὅλο τὸ χωριό, γιατὶ ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος θεατρικῆς παραστάσεως κι' οἱ χωριανοὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ χάσουν ἕνα τέτοιο θέαμα καὶ ἄκροαμα.

Πρόεδρος (στὸν κατηγορούμενο) — Εἶναι δικό σου τὸ πιστόλι αὐτό;

Κατηγορούμενος.— Μάλιστα κ. Πρόεδρε.

Πρόεδρος (αὐστηρά). Δὲν εἶμαι κύριος Πρόεδρος, εἶμαι συναγωνιστὴς Πρόεδρος.

Κατηγορούμενος.— Συγγνώμην κύριε, συναγωνιστὴ Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Οὔτε «συγγνώμην» ἐπιτρέπεται νὰ λές. Συχώρηση θὰ λές... Λοιπόν, δικό σου εἶναι τὸ πιστόλι;

Κατηγορούμενος – Μάλιστα. Εἶναι ἕνα πολύτιμο ἐνθύμιο γιὰ μένα. Τὸ ἔχω φέρει ἀπὸ τὴν Ἀμερική.

Πρόεδρος. Δὲ σ' ἐρώτησα ἀπὸ ποὺ τὸ ἔφερες. Σ' ἐρωτῶ πῶς δὲν ἐπῆγες νὰ τὸ παραδώσῃς στὶς ἀρχές.

— Κατηγορούμενος. Ποιὲς ἀρχές;

Πρόεδρος. Νά... στὴν Πολιτοφυλακή.

Κατηγορούμενος. Μπρέ! Τάχα, στὰ χέρια της θάταν περισσότερο ἀσφαλισμένο;

Πρόεδρος (μὲ κάποια ἀπορία). Δὲν μοῦ λές, εἶσαι ὀργανωμένος;

Κατηγορούμενος. Ὄχι..

Πρόεδρος. Ὥστε «ἀντίδρασι»!...Ἀφοῦ δὲν εἶσαι ὀργανωμένος τί ἐγύρευε τὸ πιστόλι στὰ χέρια σου;

Κατηγορούμενος. Ἀφοῦ στὴ γερμανικὴ κατοχή, τὸ πιστόλι αὐτὸ ἦταν στὰ χέρια μου, ὅταν ἔφυγαν οἱ Γερμανοί, γιατὶ δὲν θὰ ἦταν στὰ χέρια μου;

Πρόεδρος. Εἶσαι ἕνας αὐθάδης!

Κατηγορούμενος. Ἄκου νὰ σοῦ πῶ κ. Πρόεδρε...

Πρόεδρος. Σιωπή;

Κατηγορούμενος. Καλαά... Ὅμως, στὸ κάτω τῆς γραφῆς μποροῦσε νἄρθῃ ἕνας Πολιτοφύλακας στὸ σπίτι μου καὶ νὰ μοῦ ζητήσῃ τὸ πιστόλι. Τί δουλιὰ εἶχαν ἕνα σωρὸ ἄνθρωποι ποὺ δὲν εἶχαν σχέσι μὲ τὴν πολιτοφυλακή, καὶ μοῦ ἔκαναν ἄνω κάτω τὸ σπίτι...

Πολιτοφύλαξ. Συναγωνιστὴ Πρόεδρε. αὐτὸ εἶνε ψευτιά. Εἶχα πάει ἐγὼ μὲ δυὸ ἀκόμα.

Κατηγορούμενος. Κ' ἐγὼ σᾶς λέω, πὼς ἦσασταν μιὰ ντουζίνα ὁλόκληρη καὶ δὲν μοῦ ἀφῆκαν ρόδι γιὰ ρόδι, ἀπ' αὐτὰ ποὺ εἶχαμε κρεμασμένα στὴν κουζίνα...

(Στὸ σημεῖο αὐτὸ κάποιος σηκώνεται ἀπ' τὸ ἀκροατήριο καὶ φωνάζει)

Ἀκροατής. Ἔχι' δίκιου γι' ἀθρίπους, κὺρ Πρόϊδρι...

Πρόεδρος. (στὸν ἀπρόσκλητο μάρτυρα).— Ποιὸς σ' ἐκάλεσε ἐσένα γιὰ μαρτυριά;

Ἀκροατής. Ἐμ, δὲν εἶνι σουστό, νὰ κρύβγουμι τ'ν ἀλήθεια. Μιὰ φουρά, τσὶ δώδικα τσὶ δικαπέντι μπιλὲ εἴμασταν.

Πρόεδρος. Σιωπή.

Ἀκροατής. Εἴμασταν α' λέου, Τοὺ σουστό, σουστό! Τήλιγια μαθές!...

Πολιτοφύλαξ. (στὸν ἀκροατή). Ἐσὺ ποὺ ἦσουνα μωρέ;

Ἀκροατής. Παλαβώθτσις ρὲ Μήτρου; Δὲ μᾶς φώναξις ἀπ' ντοὺ καφινέ, τσὶ μᾶς εἶπις ποὺς ἔχ' τσὶ ρόδια; Τίλιγια γυρίγζς τὰ λόγια ς' τώρα!

Πολιτοφύλαξ. Κύρ πρόεδρι λεῖ ψέμματα.

Ἀκροατής. (Γυρίζοντας τὸ βλέμμα δεξιὰ κι' ἀριστερὰ κι' ἀντικρύζοντας κάποιο παιδί)— Ρὲ Ν'κουλέλι πάνι ρὲ ἴσαμι τοὺ σπίτ, τσὶ πὲς τσ' Πουσούλας νὰ σ' δώσ' τὰ ρόδια ποὺ πῆγα τσ' προυάλις....

Πρόεδρος. (Κόκκινος ἀπ' τὸ θυμό, πρὸς τὸν ὀχληρὸ ἀκροατή) Πήγαινε ἔξω ἀμέσως!..,

Ἀκροατής. Καλά, γράψτου ὅμους. Αὔριγιου ποὺ θἄμι ἰγὼ Πρόϊδρους, θὰ δῆς τίλιγια πιτοῦν τοὺ κόσμου ὄξου!

(ἀποχωρεῖ ἀργὰ τραγουδῶντας «Στ' ἅρματα, στ' ἅρματα μπρὸς στὸν ἀγῶνα....»

ΤΑ ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΑ

Διὰ σημερινῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία τῶν τυροκομείων ἐφ' ὅσον διεπιστώθη ὅτι ὑπάρχει ἐπάρκεια γάλακτος.

Σ. Σ. Δ. Μετὰ τὰς χθεσινὰς δηλώσεις τοῦ κ. Τσιγάντε, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἀκόμη «Νομαρχιακὸν Συμβούλιον;»

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΠΡΟΣ τὴν σύμμαχον Μ. Βρεττανίαν τῆς ὁποίας τὰ εὐγενικὰ τέκνα ἐπότισαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ δένδρον τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, αἰσθανόμεθα ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ διατρανώσωμεν τὴν βαθείαν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν διάθερμον ἀγάπην τοῦ Δεσβιακοῦ λαοῦ, ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τοῦ τμήματος τούτου τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος.

Ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ λεσβιακοῦ λαοῦ μὲ πραγματικὸν ψυχικὸν πόνον παρηκολούθησε τὰς ἀσχημίας ποὺ ἐφιλοτέχνησαν κατὰ τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ὡρισμένοι ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν χάσῃ τὸ αἴσθημα τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ ἐπίστευσαν ὡς «ἡρωικὸν κατόρθωμα» μίαν ἀσύνετον δογκιχωτικὴν πράξιν, στραφεῖσαν ἐναντίον τῶν στρατευμάτων χώρας συμμάχου ποὺ ἔχει τοὺς περισσοτέρους ἀσφαλῶς τίτλους ἀπὸ κάθε ἄλλην χώραν ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ μεγάλοι μας Σύμμαχοι, ἂς λησμονήσουν τὰς ἀσχημίας ἐκείνας. Δὲν τὰς ἔχει διαπράξει ὁ λεσβιακὸς λαός Τώρα ποὺ ὁ ἀέρας τῆς ἐλευθερίας ἔπνευσε καὶ εἰς τὴν Δέσβον, καὶ παρέσυρε μὲ τὸ δυνατό του φύσημα, γιαταγάνια, τσεκούρια, λαϊκὰ δικαστήρια καὶ ὅλα τὰ ἀριστεροφασιστικὰ σύνεργα, ἡ γνησία φωνὴ τοῦ λεσβιακοῦ λαοῦ, ὑψώνεται κατακόρυφα καὶ ἀπὸ παντοῦ ἀντηχεῖ ἡ κραυγή: «Ζήτω ἡ Ἀγγλία».

Ὁ σύντροφος Σιάντος. εἰς τελευταίας δηλώσεις του ἐτόνισεν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ὁλόκληρος πρέπει νὰ χρημιμοποιηθῇ τώρα ἐναντίον τῶν Γερμανῶν καὶ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν πρὸς πλήρη συντριβὴν τοῦ φασισμοῦ.

Ἡ πρότασις εἶναι ὀρθή, καὶ ἡ σκέψις ἀκόμη ὀρθοτέρα.

Διότι ἐνῶ ὅλα τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ μαζὺ μὲ αὐτά, καὶ οἱ πέρυσι σύμμαχοι τῆς Γερμανίας, ὡς πολεμικὸν μέτωπον ἐθεώρησαν τὸ γερμανικὸν τοιοῦτον, μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔγινεν ἡ μεγάλη παρεξήγησις νὰ θεωρηθοῦν αἱ Ἀθῆναι ὡς πολεμικὸν μέτωπον, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐστράφησαν μὲ λύσσαν τὰ στρατεύματα τοῦ Σιάντου.

Ὁπωσδήποτε τὸ καθῆκον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ μέλλον θὰ τὸ ὑποδείξῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας.

Ὅταν τὸ καθῆκον αὐτό, τὸ ὑποδεικνύουν ὁ Σιάντος καὶ οἱ ὅμοιοί του ποὺ χθὲς ἀκόμη εἶχαν ἐνταγκαλισθῆ τοὺς Βουλγάρους, ἔχομεν νομίζομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνθυμηθοῦμε τὴν λαϊκὴν παροιμίαν:

«Ἄχ στερνήμου γνώση καὶ νὰ σ' εἶχα πρῶτα».

ΕΑΜΙΚΗ ἐφημερὶς, ἀναφερομένη εἰς τὸ τελευταῖον ταξίδι τοῦ κ. Τσώρτσιλ εἰς Ἀθήνας, συνιστᾶ εἰς τὸν Ἄγγλον Πρωθυπουργὸν, νὰ σπεύσῃ νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, δι' ὅσα κακὰ ἔχει διαπράξει εἰς βάρος του!...

Ἡ σύστασις διεβιβάσθη τηλεγραφικῶς εἰς Λονδῖνον καὶ ὅπως μεταδίδεται ἐκεῖθεν, ἀπεφασίσθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Λέσβον ὁ κ. Τσώρτσιλ καὶ περιβεβλημένος τρίχινον χιτῶνα νὰ γονατίσῃ πρὸ τῶν γραφείων τῆς ἐαμικῆς ἐφημερίδος καὶ νὰ τῆς εἰπεῖ τραγουδιστά:

«Συγγνώμην σοῦ ζητῶ
συγχώρεσέ με
μετάνοιωσα πικρὰ
τ' ὁμολογῶ.
Σὰν πρῶτα ἔλα σφίξε
ἀγκάλιασέ με
τὸ ξέρω ὅτι ἔφταιξα ἐγώ»

Τὸ τραγοῦδι εἶναι ἀπὸ θεατρικὴν ἐπιθεώρησιν. Ἀλλὰ φαί-

νεται ὅτι καὶ ἡ ἐαμικὴ ἐφημερὶς ὅταν ἔγραφε τὰ περὶ «*συγγνώμης*» θεατρικὴν ἐπιθεώρησιν θὰ εἶχεν εἰς τὸν νοῦν της...

ΤΑ Συσσίτια, ἦσαν πάντοτε πολὺ καλὰ ὀργανωμένα, καὶ δὲν εἶχαν ἀνάγκην οὔτε ἀπὸ τὴν ΕΠΟΝ οὔτε ἀπὸ τὴν ΕΑ.

Τούναντίον ἡ ἀνάμιξις τῆς ΕΠΟΝ καὶ τῆς ΕΑ, μόνον ὑποψίας γεννᾶ εἰς τὴν πλειονότητα τοῦ λαοῦ. Καὶ δὲν ἔχει ἄδικον.

Ἐφ' ὅσον αἱ ὀργανώσεις αὐταί, ἀποτελοῦν ἐαμικὰ παραρτήματα. εἶναι φυσικὸν νὰ δυσπιστῇ ἡ πλειονότης τοῦ λαοῦ πρὸς πᾶσαν ἐνέργειάν των, ἔστω καὶ ἂν ἀφορᾷ αὕτη τὴν Φιλανθρωπίαν.

Διότι μία ἐαμικὴ φιλανθρωπία ἠμπορεῖ νὰ εἶνε λίγο ἀπ' ὅλα, ἀλλὰ φιλανθρωπία δὲν θὰ εἶνε.

ΤΗΝ μεταβολὴν ποὺ ἐπῆλθεν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου μας, πάλιν οἱ ταλαίπωροι οἱ τοῖχοι τῆς πόλεώς μας, τὴν ἐπλήρωσαν.

Τὰ συνθήματα «Γλύξμπουργ», «διασπαστὲς ἐθνικῆς ἑνότητας», ΕΛΑΣ, ὁ τρόμος τῆς ἀντίδρασης» κτλ. κτλ. ἀπεσβέσθησαν θεωρηθέντα ὡς ντεμοντὲ, μὴ πληροῦντα δηλαδὴ τὰ γοῦστα τῆς ἐαμικῆς πελατείας.

Τὴν θέσιν των κατέλαβον τὰ τελευταῖα μοντέλα, γνήσια δημιουργήματα τοῦ αἰσθητικοῦ οἴκου «Γῶγος καὶ Σια»

Εἶνε ἡ «Κριμαία» καὶ ἡ «Βάρκιζα».

Προφανῶς, κρίνεται ἀπαραίτητον ἀπὸ κάπου νὰ κρέμεται τὸ ΕΑΜ.

Αὐτὴν τὴν φορὰν, ὡς κρεμαστάρια εἶνε ἡ «Κριμαία» καὶ ἡ «Βάρκιζα».

Ἀλλὰ διὰ πόσον καιρόν; Αὔριον ἡ βούρτσα τοῦ Δήμου, θὰ ἐξαλείψῃ καὶ τὰ κρεμαστάρια αὐτά.

Καὶ τότε ἀπὸ ποῦ θὰ κρέμεται τὸ ΕΑΜ; Ἀπὸ ποῦ;

Ο ἀνώτερος στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀρχιπελάγους Συνταγματάρχης κ. Τσιγάντες φέρεται δηλώσας ἀναφορικῶς μὲ τὰ ἐπεισόδια τῆς «Ἀντίδρασης» τὰ ὁποῖα συνέβησαν εἰς διάφορα χωριά, τὰ ἀκόλουθα:

«Εἶμαι βέβαιος πὼς οἱ ἐντολὲς ποὺ προκάλεσαν τὰ ἐπεισόδια αὐτά, δοθηκαν ἀπ' ἐδῶ».

Ἐπειδὴ ὁ ἐαμικὸς τύπος, μᾶς ἔχει συνηθίσει πολὺ εἰς τὴν διαστρέβλωσιν τῆς ἀληθείας, ὑποπτευόμεθα ὅτι ἡ φράσις αὐτὴ δὲν εἶναι τοῦ κ. Τσιγάντε.

Ὁπωσδήποτε, ἐφ' ὅσον ἀνεστηλώθη εἰς τὰς στήλας ἐαμικῆς ἐφημερίδος ὡς φράσις τοῦ κ. Τσιγάντε, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς ἀποσαφηνίσει τὴν ἀόριστον αὐτὴν κατηγορίαν ὁ κ. Συνταγματάρχης, νὰ μᾶς καθορίσῃ δηλαδὴ συγκεκριμένως ποῖοι εἶναι οἱ δώσαντες ἀπ' ἐδῶ τὴν ἐντολήν, ἢ ἂν δὲν εἶναι ἰδική του φράσις νὰ προβεῖ εἰς διάψευσιν.

Δὲν εἶναι ἀρκετὸν ὅτι κατέρρευσε τὸ ἐαμικὸν συγκρότημα. Πρέπει νὰ καταρρεύσῃ καὶ ἡ ψευδολογία τῶν ἐντύπων του, ἀλλέως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τίποτε δὲν μετεβλήθη ἀκόμη εἰς τὸν τόπον αὐτόν.....

ΚΡΟΙΣΟΣ

Ὅλοι οἱ πρωτᾶτοι τοῦ ΕΑΜ
γινῆκαν ἀεικίνητα
κι' ὁλονυχτὶς φορτώνουνε
καὶ κάρρα κι' αὐτοκίνητα

Μέσα σ' ἕνα πεντάμηνο
λογιῶν λογιῶν τὸ ζούλημα
Μὰ τῶρα πειὰ τὸ μαγαζὶ
τραβάει γιὰ τὸ ξεπούλημα.

Κ' ἕνας πρωτάτος τοῦ ΕΑΜ
μπροστὰ στὴν πόρτα κλαίει
καὶ μὲ μιὰ πίκρα ἀνείπωτη
αὐτὰ τὰ λόγια λέει

— Ἂν ἦταν τὸ πεντάμηνο
νὰ γύριζε ξοπίσω,
στὴ ψάθα ὅλους θάβρισκε
καὶ μόνο ἐμένα, Κροῖσο!...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἅπαντα τὰ ὑλικὰ τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἀποτελοῦσιν Ἐθνικὸν κτῆμα, οἱ δὲ κάτοχοι τοιούτων εἰδῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου κτήσεως θέλουσι διωχθῆ Ποινικῶς. Συνεπῶς εἰδοποιοῦνται οἱ πολῖται ὅτι δέον νὰ ἀποφεύγωσι τὴν ἀγορὰν τοιούτων εἰδῶν, νὰ μὴ παραλείπωσι δὲ νὰ καταγγέλλωσιν εἰς τὰς Ἀρχὰς πάντα ὅστις ἤθελε προσφέρει αὐτοῖς τοιαῦτα πρὸς πώλησιν. Οἱ κατέχοντες τοιαῦτα εἴδη δέον νὰ τὰ δηλώσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Δ)σιν Λέσβου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1945

Ὁ Ἀνώτερος Στρατ. Δ)τὴς
Ν. Αἰγαίου καὶ Κυκλάδων
Χρ. Τσιγάντες

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΝΕΑ

Ο ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΜΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κυριλλόπουλος, ἐπισκεφθεὶς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Κολυβᾶν, ἐπέδωκε ψήφισμα τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, δι' οὗ ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος πρὸς τοὺς Ἕλληνας πατριώτας καὶ τοὺς Βρεττανοὺς Συμμάχους μας οἵτινες ἔχυσαν τὸ αἷμα των, ὑπεραμυνόμενοι τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ.

Ἐν τῷ ψηφίσματι ζητεῖται παρὰ τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων τοῦ Κόσμου, ἡ ἀποστολὴ ἀναχριτῶν, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἡ σαδιστικὴ ἐγκληματικότης τῶν στασιαστῶν ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου Κόσμου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν συνῆλθεν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ κ. Γ. Ζερλῆ, εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν, τὸ Πρωτοδικεῖον Μυτιλήνης καὶ ἐξεδίκασε διαφόρους ὑποθέσεις πολιτικῆς φύσεως.

Πληροφορούμεθα ἐκ τῆς Εἰσαγγελίας ὅτι τὸ Πλημμελειοδικεῖον Μυτιλήνης θὰ συνέλθῃ πρὸς ἐκδίκασιν διαφόρων ποινικῶν ὑποθέσεων, τὴν 21ην 26ην καὶ 28ην Μαρτίου 1945.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Ἀριθ. 225)8

Γιὰ τοὺς Λόχους καὶ Τάγματα Συντάγματος.

Μέχρι εἰκοστῆς πέμπτης Φλεβάρη νἄχουν παραδοθεῖ στὸ Σύνταγμα Μυτιλήνης ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὅπλα, πιστόλια καὶ πυρομαχικὰ περιοχῆς λόχων καὶ φυλακίων σας.

Λοχαγοὶ καὶ Καπεταναῖοι ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν κανονικὴ καὶ πλήρη παράδοση ὅπλων.

Ἀναφέρατε λήψη τούτης τῆς διαταγῆς.

Παροῦσα τοιχοκολληθεῖ βάσει λόχων καὶ διμοιριῶν.

Μυτιλήνη 17 τοῦ Φλεβάρη 1945
Εἴκοσι δύο Σύνταγμα
Ὁ Διοικητὴς
Εὐλαμπίου Β.
Ὁ Καπετάνιος
Ἀποστόλου Δ.
Ὁ Ἀξ)κὸς Ὁπλισμοῦ
Καβαδᾶς Δ.

ΤΟ ΑΑΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Τραυματιῶν 1940—1941 πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου τῶν τραυματιῶν καὶ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τοῦ γραφείου, θέτει εἰς κλήρωσιν 1 τόπι κάμποτ.

Τιμὴ τοῦ λαχείου δρχ. 30.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΥΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Ἀπόψε διανυκτερεύει τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Μιχ. Κουτζουκίδου. Αὔριον τοῦ κ. Ἰωάννου Χιωτέλλη..

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ «Δημοκρατία» κατόπιν ἀπροκαλύπτων ἀπειλῶν ἐκ μέρους τοῦ ΕΑΜ—χρησιμοποιήσαντος πρὸς τοῦτο ἐκτὸς τῶν ἰδικῶν του ἀπεσταλμένων καὶ πολυπληθῆ ὁμάδα τοῦ Παναγατικοῦ κέντρου—ἠναγκάσθη ν' ἀναστείλῃ τὴν ἔκδοσίν της ἐφ' ὅσον ἡ συνέχισις τῆς ἀρθρογραφίας της ἐθεωρήθη ἀπὸ τὸ τυρανικὸν συγκρότημα ὡς «***δυναμένη νὰ διαταράξῃ τὴν δημοσίαν τάξιν***».

Τώρα, πῶς, μία ἐφημερὶς—ἡ μοναδικὴ ἀντίθετος πρὸς τὸ συγκρότημα ἐφημερὶς—ἡ ὁποία εἰς τὴν ἔξαλλον ἀρθρογραφίαν τοῦ Ἐαμικοῦ τύπου καὶ εἰς τὰ τσεκούρια, τὰ πιστόλια καὶ τὰ ντουφέκια τῶν μπουλουκιῶν του, ***ἀντέτασσε μόνον τὴν εἰρωνίαν***, πῶς λοιπὸν θὰ ἔδιδε ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ διαταραχθῇ ἡ δημοσία τάξις, μόνον οἱ ἄνθρωποι τοῦ Μεγάρου τῆς Ἀγροτικῆς, τὸ γνωρίζουν.

Πάντως ρητῶς ἐτονίσθη εἰς τὸ Γραφεῖον μας ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ ΕΑΜ ὅτι «***ἐὰν ἐσυνεχίζετο ἡ ἀρθρογραφία μας δὲν ἀνελάμβαναν καμμίαν εὐθύνην δι' ὅτι δήποτε ἤθελε συμβῇ***».

Καὶ φυσικά, πολλὰ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ συμβοῦν ἀπὸ μίαν Ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία εἶχε βέβαια εἰς τοὺς κόλπους της καὶ λογικοὺς καὶ τιμίους ἀνθρώπους, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως εἶχε ἐναγκαλισθῆ καὶ πολλοὺς ἐγκληματίας, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν πρώτην ἀναμπαμπούλαν, ἦσαν ἕτοιμοι πρὸς δράσιν, παρομοίαν ἴσως πρὸς ἐκείνην τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐθεωρήσαμεν λοιπὸν σκόπιμον νὰ ὑποστείλωμεν τὴν σημαίαν μας ***προσωρινῶς*** καὶ μέχρι τῆς καταρρεύσεως τοῦ Ἐαμικοῦ Καπετανάτου, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἀμφεβάλαμεν.

Εὐτυχὴς ἦτο ἡ σύμπτωσις, ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Δημοκρατίας», συνέβη τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῶν ἀσχημιῶν ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴν ἄφιξιν ἐδῶ τῶν Ἰνδικῶν στρατευμάτων.

Ἄλλως, μὲ τὴν κακοπιστίαν ποὺ διακρίνει κάθε ἐαμικὴν πρᾶξιν, ἦσαν ἱκανοὶ νὰ διακηρύξουν πρὸς τὸν «***λαόν***» των καὶ μὲ ὅλα τὰ ποικίλα μέσα των—δηλαδή, ἐφημερίδες, ραδιοφωνικοὶ πομποί, χουνιὰ—ὅτι τὰ ἰνδικὰ στρατεύματα εἶχαν φθάσει ἐδῶ λόγῳ τῆς ἀρθρογραφίας μας!...

* * *

Ἐπανεκδίδοντες τὴν «Δημοκρατίαν» τώρα ποὺ τὸ Κράτος ἐπεβλήθη, δὲν προτιθέμεθα νὰ μεταβάλλωμεν γραμμὴν κατευθύνσεως.

Εἴμεθα καὶ παραμένομεν δημοκράται τρέφοντες δηλαδὴ ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τὰς ἐλευθερίας, τὰς σκέψεις καὶ τὰς πεποιθήσεις τῶν ἄλλων, καὶ κυρίως ἐκείνων ποὺ ὅταν εἶχαν τὴν δύναμιν στὰ χέρια των, δὲν ἐσεβάσθησαν τὰς ἰδικάς μας ἐλευθερίας, τὰς σκέψεις καὶ τὰς πεποιθήσεις μας.

Παραμένομεν δημοκράται, μὲ ἀκλόνητον πίστιν πρὸς τὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη καὶ πρὸς τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς, χωρὶς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὁποίων, δὲν νοεῖται πλέον σήμερον οὔτε ἐλευθέρα πολιτικὴ ζωή, οὔτε κοινωνικὴ εὐρυθμία, οὔτε πρόοδος.

Παραμένομεν δημοκράται, μὴ συγχέοντες τὴν ἐλευθερίαν μὲ τὴν ἀναρχίαν, τὴν ἔννομον τάξιν, μὲ τὸ φοβερὸν χάος τοῦ ἐαμικοῦ πενταμήνου. Δημοκράται, ἀπορρίπτοντες, μετὰ φρίκης τὸ δόγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ κοινωνικὴ ἀνέλιξις, εἶναι δυνατὸν νὰ προέλθῃ ἀπὸ δέκα, εἴκοσι, τριάντα ἀνθρώπους, ποὺ δὲν εἶναι κὰν καμωμένοι ἀπὸ τὴν πάστα ποὺ γίνονται οἱ ἀρχηγοὶ δηλαδὴ αἱ μεγάλαι ἐκεῖναι προσωπικότητες—φορεῖς τῶν πόθων καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν λαῶν των, κατὰ μίαν ὡρισμένην ἱστορικὴν στιγμήν.

Διὰ νὰ παίξῃ κανεὶς τὸν ρόλον τοῦ Ροβεσπιέρου, τοῦ Δαντὼν, τοῦ Κρόμβελ, τοῦ Λενὶν, τοῦ Στάλιν, πρέπει νὰ εἶναι φτιαγμένοι ἀπὸ τὴν ἴδιαν πάστα. Ἄλλως, γίνεται καταγέλαστος...

Πρὶν ὑπάρξουν ἐπαναστάσεις μὲ βάθος καὶ ἱστορικὴν ἀναγκαιότητα, ἡ γῆ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβλάστησαν, εἶχε δώσει τοὺς ἀρχηγούς των.

Ἂς φτιάσωμε τοῦτο, λέγεται. Ἂς φτιάσωμε τὸ ἄλλο λέγεται. Ἀλλὰ ἂς ***φτιάσωμε μίαν ἐπανάστασιν***, δὲν λέγεται. Ἀπομίμησις χωρεῖ εἰς ὅλα. Εἰς τὰς ἐπαναστάσεις ὅμως ὄχι.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐαμικὸν βασικὸν λάθος. Καὶ δι' αὐτὸ ἀπὸ ὅλην τὴν πεντάμηνον «***ἐαμικὴν δόξαν καὶ δύναμιν***» τί ἀπέμεινε σήμερα εἰς τὸν τόπον αὐτόν;

Τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς λαμπρᾶς δεξιοτεχνίας περὶ τὴν κατατυράννησιν τοὺς ἐκβιασμοὺς, καὶ τὰς οἰκονομικὰς ἀφαιμάξεις τῶν ἀντιπάλλων των!...

* * *

Παρ' ὅλα αὐτὰ, δὲν πρόκειται νὰ κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ μίσους καὶ τῶν ἀντεκδικήσεων.

Αἱ ἀντεκδικήσεις, ἱκανοποιοῦν τὸ ἀτομικὸν αἴσθημα, ἀλλὰ βλάπτουν ἀνεπανορθώτως τὴν ἐθνικὴν ζωήν.

Διὰ τὴν «Δημοκρατίαν», διὰ τοὺς φίλους της, διὰ τὸ ἀναγνωστικόν της κοινὸν, διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐν γένει, ἡ ἱκανοποίησις ἐνυπάρχει εἰς τὰ γεγονότα τῆς πενταμήνου ἐαμικῆς «***διακυβερνήσεως***».

Ὁ κόσμος ποὺ δὲν τοὺς ἤξερε, ἔμαθε τώρα πολὺ καλὰ, ὅτι εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ τοὺς ἐκβιασμοὺς ὀνομάζουν «***πολιτικὴν ἀρετὴν***» τὸ ξεγύμνωμα τῶν ἀποθηκῶν «***καθῆκον πρὸς τὸν λαὸν***» — μεταφραστέον: «***ὅλα ἀπὸ σένα, κι' ὅλα σ' ἐμένα***»—καὶ τὰς ἐφόδους σαρικοφόρων, ἐναντίον τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀσύλλου μὲ τὴν θραῦσιν τῶν θυρῶν μὲ τσεκοῦρι — παραμονὴ καὶ νύχτα τῶν Χριστουγέννων—«***ἐκδήλωσιν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν***»!...

Ὑπάρχει μεγαλειτέρα ἱκανοποίησις, ἀπὸ τὸ ξεσκέπασμα αὐτό;

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 21.— Ἡ δράσις τῆς συμμαχικῆς ἀεροπορίας συνεχίζεται μὲ ὁλοὲν αὐξάνουσαν ἔντασιν. Χίλια καὶ πλέον βομβαρδιστικὰ μετὰ καταδιωκτικῶν ἔριψαν εἰς ἐργοστάσια τῆς Νυρεμβέργης 11.000 ἐμπρηστικῶν βομβῶν καὶ 300.000 ἐκρηκτικῶν. Ἄλλα 1200 ἐβομβάρδισαν σιδηροδρομικοὺς στόχους εἰς Ὄσναμπουργκ, Ράϊνεν, Μύνστερ καὶ ἐργοστάσια συνθετικοῦ πετρελαίου εἰς Μπόλεν παρὰ τὴν Λειψίαν.

Ἄλλα σμήνη ἐβομβάρδισαν συγκοινωνιακὰ μέσα εἰς Βρέμην, Ἀνόβερον, Μροῦνσβικ καὶ Ἔρφουρτ. Ἄλλα σμήνη ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀεροπορικὴν δύναμιν τῆς Μεσογείου ἐβομβάρδισαν λιμενικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ πλοῖα εἰς Φιοῦμε, συγκοινωνίας εἰς τὴν Β. Ἰταλίαν καὶ τὸ Μπρένερ καθὼς καὶ εἰς τὴν Σερβίαν, εἰς Γκράτς, Βιέννην καὶ Κλάκενφουρτ τῆς Αὐστρίας.

Κατὰ τὰς ἐπιδρομὰς αὐτὰς ἡ γερμανικὴ ἀεροπορία παραδόξως οὐδεμίαν σχεδὸν ἀντέταξεν ἄμυναν, ἡ δὲ ἀντιαεροπορικὴ ἄμυνα τῶν Γερμανῶν ὑπῆρξεν ἀσθενὴς, καὶ αἱ βολαί της ἀραιαὶ καὶ σπασμωδικαί. Τοῦτο χαρακτηρίζεται ὡς συνέπεια ἐλλείψεως ἐπαρκῶν πυρομαχικῶν λόγῳ τῆς ἐξαρθρώσεως τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων τῶν Γερμανῶν ὑπὸ τῆς θυμμαχικῆς ἀεροπορίας.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 21.—Οἱ Ρῶσσοι συνεχίζουν συστηματικῶς τὴν ἐκμηδένισιν τῶν γερμανικῶν φρουρῶν αἵτινες ἀπέμειναν εἰς τὰ μετόπισθέν των κυκλωθεῖσαι.

Οὕτω ἡ Μπρεσλάου ἐκυκλώθη πλήρως καὶ οἱ Ρῶσσοι εἰσέδυσαν εἰς τὰ Ν.Α. προάστειά της. Οἱ Γερμανοὶ καταβάλλουν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας νὰ ἐφοδιάσουν τὴν φρουρὰν της ἀεροπορικῶς ἀλλ' ἐμποδίζονται ὑπὸ τῆς Ρωσσικῆς ἀεροπορίας,

Ὁ κλοιὸς τῆς Καϊνιξβεργκ περισφίγγεται. Κατελήφθησαν ἔνδεκα ἀκόμη τοποθεσίαι παρὰ τὴν πόλιν συλληφθέντων 1500 Γερμανῶν αἰχμαλώτων. Σφοδρὸς ἀγὼν διεξάγεται εἰς δάσος νοτίως τῆς πόλεως ὅπου οἱ Γερμανοὶ ἔχουν τὰς ἀποθήκας τροφίμων καὶ πολεμοφοδίων των.

Οἱ Γερμανοὶ ρίπτουν συνεχῶς νέας δυνάμεις πεζικοῦ καὶ ἁρμάτων μάχης καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου προσπαθοῦντες ἀπεγνωσμένως νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν πρὸς τὸ Βερολῖνον καὶ τὴν Δρέσδην προέλασιν τῶν Ρώσσων. Μεγάλας δυνάμεις ἔρριψαν καὶ εἰς Δούναβιν ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐπιτιθέμενοι σφοδρῶς ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ μεταφέρουν ἐκεῖ τὸ βάρος τοῦ ἀγῶνος διὰ νὰ ἀνακουφίσουν τὰς ἐπὶ Ὄδερ μαχομένας δυνάμεις των καὶ νὰ κερδίσουν καιρόν.

Φαίνεται ὅτι ἐπέτυχον ἐδαφικά τινα κέρδη εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν καθὼς καὶ εἰς τὴν νότιον Σιλεσίαν ὅπως ἀναφέρουν πληροφορίαι ἐκ Μόσχας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΔΟΣΙΛΟΓΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 21.— Ἀρχίζει σήμερον ἡ δίκη τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν κατηγορουμένων διὰ συνεργασίαν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ δίκη των θὰ διεξαχθῇ μὲ βάσιν τὸν νέον νόμον, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον θεωρεῖται ἔγκλημα προδοσίας καὶ συνεργασία μὲ τὸν ἐχθρὸν ἡ ἀποδοχὴ ὑπουργικῆς θέσεως κατὰ τὴν κατοχήν, διότι τοῦτο εἶνε ἐξυπηρέτησις τοῦ κατακτητοῦ.

Τριάντα τρεῖς εἶνε οἱ κατηγορούμενοι τῆς σειρᾶς αὐτῆς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τρεῖς διετέλεσαν πρωθυπουργοί. Οἱ Τσολάκογλους, Λογοθετόπουλος καὶ Ράλλης. Ἐκ τῶν 33 οἱ 25 εἶνε παρόντες. Οἱ Λογοθετόπουλος, Τσιρονῖκος, Κοτζαμπάσης καὶ Ταβουλάρης ἔχουν φύγει εἰς Γερμανίαν. Ὁ στρατηγὸς Διαλέτης εὑρίσκεται εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ Καλύβας ἔχει ἀποθάνει καὶ οἱ Τσιμηνάκης (;) καὶ στρατηγὸς Μπάκος ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τοῦ ΕΛΑΣ.

Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ νέου νόμου ποιναὶ εἶνε εἰρκτὴ 5 ἐτῶν μέχρι θανάτου. Τοὺς ἐκ τῶν κατηγορουμένων στρατιωτικοὺς βαρύνει καὶ ἡ κατηγορία ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως πρὸ τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ συνθηκολογήσει μὲ αὐτὸν ἄνευ διαταγῆς. Μεταξὺ τῶν μαρτύρων κατηγορίας εἶνε οἱ κ. κ. Παπανδρέου, Σβῶλος, Σοφούλης, Καφαντάρης, καθηγητὴς Μπαλῆς. Οἱ κατηγορούμενοι ἐπρότειναν περὶ τοὺς 500 μάρτυρας ὑπερασπίσεως.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 21. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Περ. Ράλλης ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν πρωθυπουργὸν στρατηγὸν Πλαστήραν. Ὡς αἰτία τῆς παραιτήσεως φέρεται προκύψασα διαφωνία ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἀστυνομίας καὶ Χωροφυλακῆς, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ράλλης ἤθελε νὰ εἶναι ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχόν του, ἐνῶ ὁ κ. Πλαστήρας τὴν ἤθελεν ἀνεξάρτητον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βλάχον.

Κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Ράλλη τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀνέλαβεν ὁ πρωθυπουργὸς στρατηγὸς Πλαστήρας.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ 21. — Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνῆλθε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἠσχολήθη μὲ ζητήματα ἐπειγούσης φύσεως.

ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 21. — Ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἐβεβαίωσε σήμερον τὴν εἴδησιν καθ' ἣν ὁ κ. Ροῦσβελτ, ἀναχωρῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ μὴ ἔχων διαθέσιμον χρόνον ὅπως διέλθει ἐκ Παρισίων, ἐκάλεσε τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ νὰ συναντηθοῦν εἰς Ἀλγέριον. Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ ἠμποδίσθη νὰ μεταβῇ εἰς Ἀλγέριον λόγῳ σοβαρῶν κρατικῶν ἐργασιῶν του. Ἡ ματαίωσις τῆς συναντήσεως αὐτῆς ἐπροκάλεσε στενοχωρίαν τοῦ κ. Ροῦσβελτ.

ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ ΦΕΥΓΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 21.—Πληροφορίαι ἐκ Στοκχόλμης ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐν Βερολίνῳ Σουηδικὴ Πρεσβεία μετεφέρθη εἰς ἄλλην πόλιν 100 χ. μ. δυτικώτερον τῆς πρωτευούσης τοῦ Ράϊχ. Ἐγκατέλειψαν ἐπίσης αὐτὴν καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ ξένων ἐφημερίδων.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ 21.—Ἡ τρίτη ἀμερικανικὴ στρατιὰ ἐπέτυχεν ἱκανοποιητικὴν προέλασιν ἀνατολικῶς τοῦ Λουξεμβούργου εἰς τὴν περιοχὴν Μπρούν—Ἐστερναχ, προωθήσασα τὰς γραμμάς της κατὰ 2 χ. μ. κατελήφθησαν 3 κωμοπόλεις καὶ συνελήφθησαν 800 αἰχμάλωτοι.

Εἰς τὴν περιοχὴν μεταξὺ τῶν ποταμῶν Σάαρ—Μοζέλα, συμμαχικὸν ἱππικὸν διαβὰν αἰφνιδιαστικῶς τὸν ποταμὸν κατέλαβε μίαν πόλιν 20 χ. μ. ἀνατολικῶς τοῦ Λουξεμβούργου. Συνεχίζεται ἡ πίεσις τῆς 7ης στρατιᾶς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Σαργκεμίν.

Βορειότερον τὰ ἀγγλοκαναδικὰ στρατεύματα διεξάγουν σφοδροὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν ποταμῶν Μάας καὶ Ρήνου προελαύνοντα πρὸς τὴν πόλιν Καλκάρ. Ἡ πόλις Γκὸχ ἐξεκαθαρίσθη, κατελήφθησαν δὲ αἱ πόλεις Οὔτσεν, Μάλκοφ, Λαϊτμπούργκ καὶ ἄλλαι κατοικημέναι περιοχαί.

ΟΙ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΚΑΙ ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ 21 — Ἐγνώσθη τώρα ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνδιασκέψεως τῆς Κριμαίας καὶ τὴν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των διέλευσιν ἐξ Ἀθηνῶν τῶν Τσῶρτσιλ καὶ Ἤντεν, συνηντήθησαν ἐν Καΐρῳ μετὰ τοῦ κ. Ροῦσβελτ. Ἐν Αἰγύπτῳ οἱ κ. Τσῶρτσιλ καὶ Ροῦσβελτ συνωμίλησαν ἐπανειλημμένως μετὰ τῶν βασιλέων Αἰγύπτου, Ἀβησσυνίας, Ἀραβίας καὶ τοῦ προέδρου τῆς Συρίας, κατόπιν δὲ συνδιεσκέφθησαν ἐπὶ μακρὸν οἱ δύο των.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἐκ Καΐρου ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου ἐδέχθη ὅλας τὰς πολιτικὰς προσωπικότητας τῆς χώρας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν τέως πρωθυπουργὸν Ναχὰς Πασσᾶν. Ἀναμένεται σήμερον ἐν Λονδίνῳ ἡ ἔκδοσις ἀνακοινωθέντος ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν τοῦ Καΐρου.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον ἡ στρατιὰ τοῦ Κόνιεφ ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν Κρόσεν ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Μπόβερ καὶ Ὄδερ. Κατελήφθη ἡ Μπόβερμπρουγ καὶ δύο ἄλλαι πόλεις.